

WAT NOU COLLEGE?

J

— Jamal Ouariachi

Jamal Ouariachi is schrijver. Behalve romans en verhalen schrijft hij onder meer recensies en columns.

In de tijd dat presentator Twan Huys een overstap maakte naar RTL, werd hij her en der een ‘journalistiek zwaargewicht’ genoemd. Ietwat overtrokken. In ieder geval kon het zwaargewicht de lichtheid van *RTL Late Night* niet dragen, en inmiddels is hij terug op het NPO-thuishonk. Een aangename verrassing is zijn reportageserie *De waarde van de aarde*, over de duistere wereld van de handel in grondstoffen. Journalistiek vakwerk. Minder aangenaam is dat Huys daarnaast ook in de gelegenheid is gesteld de dweepshow *College Tour* te hernemen, een absolute belediging van het intellect van zowel de gast als de studenten in de zaal en de kijkers thuis.

Laatst was Connie Palmen te gast. Ik ben altijd geïnteresseerd in wat schrijvers over hun vak te vertellen hebben en Palmen is in dat opzicht bijzonder eloquent en uitgesproken, in essays als het uitstekende ‘Het geluk van de eenzaamheid’ en ook in interviews — wie iets over Palmens poëtica en werkwijze te weten wil komen, luistere naar het drie uur durende Marathoninterview dat Wim Brands in 2007 met haar hield.

Nauwelijks vakinhoudelijke overwegingen bij *College Tour*, helaas. Studenten stelden vragen als ‘Wat is uw kijk op astrologie?’ en verder ging het vooral erg veel over roem. Daarover zei Palmen onder meer dat je vroeger iets moest kunnen om beroemd te worden, nu niet meer. O ironie, dacht ik: vroeger moest een programma ergens over gaan om op tv te komen.

Het is ongelooflijk moeilijk drie kwartier met Connie Palmen te praten zonder iets boeiends aan haar te ontlokken, maar bij

College Tour lukte het Twan Huys en de studenten glansrijk. Was ik blasé omdat het over mijn eigen vakgebied ging?

Een week na Palmen was Svetlana Tichonovskaja te gast, oppositieleider en naar eigen zeggen de enige rechtmatige president van Wit-Rusland. Dit had prachtige achtergrondtelevisie kunnen opleveren bij de aanhoudende stroom verontrustende nieuwsberichten over Wit-Rusland, maar het werd opnieuw personality-tv.

Over de aard van de conflictsituatie in Wit-Rusland leerde de kijker thuis of de student in de zaal, hoegenaamd niets. Wat nou

De studenten willen goeroetaal horen, geen saaie vakkennis

‘college’? Op twee vragen aan het eind van de uitzending na leek geen enkele student geïnteresseerd in politieke analyse, in de geschiedenis en cultuur van Wit-Rusland, in de psychologie van het dictatorschap. Ook hier bleek de lichtheid van dit door een zwaargewicht bedachte programma ondraaglijk.

De studenten in de zaal lijken een studie roem, een studie heldendom te volgen, ze willen goeroetaal van de beroemdheid op het podium, geen saaie vakkennis, stel je voor. Welke wijze woorden de beroemdheid ook spreekt – het dagelijkse handwerk van hun beroep zal voor de studenten én de kijkers een geheim blijven. We moeten vooral niet de indruk krijgen dat hun roem ergens op gebaseerd is.